Canon de rugăciune către Sfântul mare mucenic Ioan cel nou de la Suceava

(2 iunie şi 24 iunie)

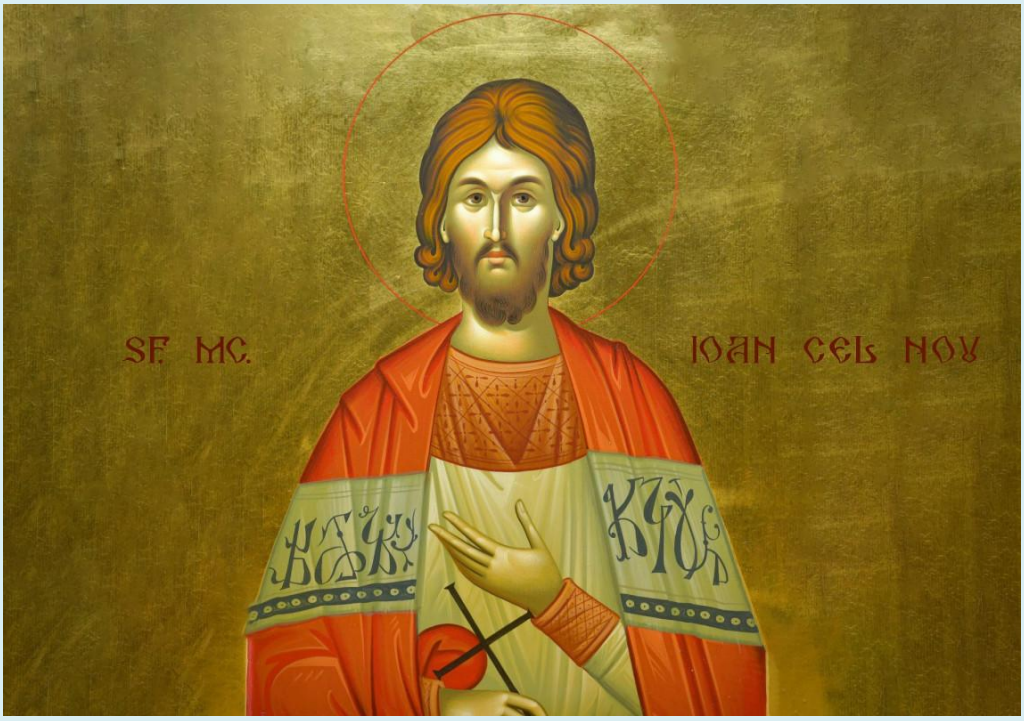

Sfântul mare mucenic Ioan cel nou de la Suceava († 1330) (2 iunie şi 24 iunie):

https://www.academia.edu/43441948/Sf%C3%A2ntul_mare_mucenic_Ioan_cel_nou_de_la_Suceava_1330_2_iunie_%C5%9Fi_24_iunie_

https://archive.org/details/sf.-ioan-cel-nou

https://drive.google.com/file/d/1OX2IHuxWugtvp1T4xesfk1hzE4vZJ5U8/view?usp=sharing

****

Materiale despre Sfântul mare mucenic Ioan cel nou de la Suceava:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Ioan-cel-nou-(2-24-iun)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Ioan+cel+nou+de+la+Suceava

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Ioan+cel+nou+

&&&

Troparul Sfântului mare mucenic Ioan cel nou de la Suceava, glasul al 4-lea: Viaţa ta pe pământ bine cârmuind, pătimitorule, cu milostenii şi cu neîncetate rugăciuni şi lacrimi şi iarăşi către pătimire bărbăteşte pornindu-te, necredinţa persienească ai mustrat. Drept aceea Bisericii te-ai făcut întărire şi creştinilor laudă, Sfinte Ioane pururea pomenite.

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maici şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei bucurându-mă.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ivindu-te nou mucenic, fericite Ioane, lumii mai pe urmă te-ai arătat. Pentru aceea dă-mi cuvânt cu harul tău, ca să laud după vrednicie nevoinţele tale.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stând înaintea divanului, cu ochii cei înţelegători ai văzut ceata cea cinstită a mucenicilor, chemându-te pe tine, Sfinte Ioane, cu bucurie, care cu asemenea cununi te-au împodobit.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu oştirea cea întru tot minunată, a stării tale împotrivă, cele de biruinţă ai luat, asupra firii tiranului, că fiind el ruşinat desăvârşit, de aceea a încetat îndrăznirea tiranilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Îmbrăcându-te în platoşa credinţei pentru mărturisire şi punând coiful darului cel luminat şi cu limba cinstitelor şi dumnezeieştilor cuvinte, Sfinte Ioane, ca şi cu o sabie ai tăiat pe eparhul cel fără de minte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Muntele cel înalt, pe care l-a văzut Daniil şi Piatra care s-a tăiat fără de mână din munte, pe tine mai înainte te-a închipuit, Născătoare de Dumnezeu, că fără de bărbat ai născut nouă pe Emanuel.

Cântarea a 3-a

Irmos: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată duhovnicească, întăreşte-i, în dumnezeiască mărirea ta, de cununile măririi învrednicindu-i.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin chinuri ca aurul în ulcea te-ai lămurit, mucenice mărite şi jertfă te-ai adus Cuvântului cel adevărat şi Împăratului puterilor, că în locul focului cel din altar, cu sabia ai fost zdrumicat.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stăpâne cel dintâi şi Doamne, nu s-au săturat evreii cei fără de lege şi de prooroci ucigaşi. Ci şi acest mucenic fiind tras fără de milă, de slugile cele necredincioase, alergând l-au înjunghiat.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Laţuri întindea tiranul cu cuvinte amăgitoare către vânarea mucenicului cel prea înţelept, iar el striga către dânsul: părăseşte-ţi mulţimea minciunilor, că eu făpturii nu mă voi închina, ci numai Făcătorului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Măslin roditor în casa Dumnezeului celui viu, acum s-a arătat racla moaştelor tale, din care luăm vindecări de multe feluri de neputinţe, care prin tine s-au îmbogăţit şi cu minunile tale s-au înfrumuseţat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zis-a dumnezeiescul Iezechiel: şi va fi uşa încuiată. Şi aceasta întru tine s-a împlinit, Stăpână, că întru tine S-a sălăşluit în chip de negrăit Cuvântul Părintelui şi dintru tine născându-Se, purtător de trup S-a arătat lumii, întru amândouă păzindu-te.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade întru slavă pe Scaunul Dumnezeirii pe norul uşor a venit, Iisus cel Îndumnezeit, din prea curată Fecioară şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Undiţă înşelătoare era limba tiranului, pornit fiind cu meşteşugirile vrăjmaşului să prefacă degrabă sufletul cel tare. Dar în zadar s-a ostenit, că mucenicul striga cu bucurie: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ce este mie de multe cuvintele tale şi de făgăduinţele cele trecătoare, pe care nebuneşte mi le spui? - striga Ioan către chinuitor. Acestea toate mai amare decât fierea sunt pentru mine - cu dulceaţă zicea, strigând: Slavă puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Când va înflori pe trupul meu mulţimea rănilor, atunci nădăjduiesc a mă învrednici cununilor celor luminate, zicea mucenicul către tiran. Nu zăbovi mai mult, o păgânule, că eu strig: slavă puterii Tale, Doamne.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nicidecum nu te voi asculta, o închinătorule la foc, când mă atragi tu către pieire - grăia Ioan; ci mai vârtos cu nevoinţe voi muri pentru Cel ce a murit pentru mine şi cu mucenicii luminat strig: Slavă puterii Tale, Doamne.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Închipuit-a de demult călătoria lui Israel prin Marea Roşie, naşterea ta cea fără de bărbat, Împărăteasa tuturor. Că precum acela atunci a trecut neudat, aşa şi Hristos din prea curat sângele tău S-a născut, Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască mărirea ta; că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu, Cel peste toate şi ai născut pe Fiul Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Slăbit-au chinuitorii a bate cărnurile sfântului, ostenit-a şi tiranul încercând să afle chinuri, iar mucenicul vitejeşte răbda, împodobit fiind cu rănile pe care le luase pentru dragostea Domnului său.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cât este de înfricoşătoare şi de slăvită suferinţa ta pentru Hristos, de care s-au minunat neamurile care se aflau privindu-te şi ţi-au lăudat răbdarea; iar perşii s-au ruşinat împreună cu evreii, îmbrăcându-se cu ruşine.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împrejur sta mulţimea, privind ceea ce se întâmpla, mărite şi tiranul şedea de faţă nădăjduind să te dobândească. Dar a greşit nebunul în deşert trudindu-se să înfricoşeze pe cel neîngrozit şi în zadar bătea diamantul.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Batjocorit-a nebunească poruncă a eparhului celui rău credincios, dumnezeiescul Ioan, văzând înşelăciunea şi mândria persienească, zicând: nu mă voi închina soarelui, care e făptură, ci mai ales lui Dumnezeu, Celui ce a zidit pe oameni cu mâna.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Sus era Cel pururea de o Fiinţă cu Tatăl şi Dumnezeu, Dumnezeu-Cuvântul, iar cu noi Dumnezeu şi Om, Născătoare de Dumnezeu, prin tine pogorându-Se către a noastră smerenie, ne-a izbăvit de blestemul strămoşesc; că pe tine Scară cerească te-a văzut patriarhul Iacov.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit, al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu, cel ce S-a născut dintr-însa.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nicidecum nu a putut clătina turnul dreptei credinţe sălbăticia poruncitorului, nici bătaia toiegelor, nici rănile, nici moartea cea de istov.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ochiului heruvimilor s-a asemănat mintea ta cea curată, că jos vitejeşte ai răbdat chinuri şi sus ai vegheat Stăpânului, care ţi-a trimis ţie cunună de biruinţă.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Săltat-au atunci luminat cetele mucenicilor văzând îndrăznirea ta şi împreună cu îngerii privind, în chip nevăzut te întăreau la luptă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lanţurile cele de fier podoabă de aur le socotea Ioan, mucenicul cel ales şi împroşcările cu pietre cele de la evrei, trepte de mergere către cer.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Luând închipuirea de Lâna cea plină de rouă a lui Ghedeon, mai înainte a vestit minunea ta, că s-a pogorât ca ploaia pe lână, Născătoare de Dumnezeu, Unul din Treime în pântecele tău Întrupându-Se.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe bine credincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Plutind pe luciul mării cu neguţătorie, de la răsărit către miazănoapte te-ai nevoit şi chemându-te Dumnezeu pe tine, precum Matei vama şi tu neguţătoria lăsând, Aceluia ai urmat prin sângele muceniciei, cu cele vremelnice răscumpărând cele netrecătoare, ai luat cunună de biruinţă.

Cântarea a 7-a

Irmos: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, ci numai Făcătorului şi groaza focului bărbăteşte călcând-o, se bucurau, cântând: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Chinurile ce se aduceau ţie, vrednicule de minune, ca nişte săgetături copilăreşti le-ai socotit, cântând cu bucurie: Cel ce eşti prea lăudat, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mâinile adesea întinzându-şi către tiranul, zicea Ioan: De ce te osteneşti în deşert, tu, cel ce nu ai ruşine? Căci chinuindu-mă tu, îmi faci mie haină luminoasă şi moartea, cunună a nemuririi.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Eu sunt cu adevărat mucenic al lui Hristos Dumnezeului nostru celui adevărat, mucenicul striga, că socotesc chinurile flori cu bun miros şi vărsarea sângelui, scăldătoare a Botezului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Viaţa pe care o am în trup, o socotesc noapte, cugeta cu dragoste Ioan; degrab dar să-mi fie dezlegată legătura trupului, ca împreună cu Hristos să moştenesc viaţa.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Limba cea ritoricească a rămas fără de glas şi nemişcată, văzându-te pe tine Ceea ce eşti plină de har, că nu poate spune zămislirea cea de negrăit a naşterii tale celei necuprinse.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fericitu-te-au pe tine împăraţii, te-au binecuvântat arhiereii, auzind de a ta vitejească răbdare şi către Hristos mijlocitor câştigându-te pe tine şi acum venind, se închină cinstitelor tale moaşte.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tulburatu-s-au oarecând neamurile, împreună cu poporul cel călcător de Lege, asupra unsului şi Domnului cugetând cele deşarte; şi acum s-au adunat perşii să chinuiască pe Ioan, iar evreii să-l înjunghie.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

A fost prins şi ţinut de tine şi până în sfârşit surpat şarpele cel netrupesc, prin răbdarea trupului tău şi tăria lui şi tirania cea cumplită o a stins Hristos, Cel ce S-a îmbrăcat în trup.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu rănile lui Hristos, lăudându-te, către veşnicele locaşuri te-ai mutat, cu haină mohorâtă fiind îmbrăcat, mucenice, pe care o ai vopsit din sângele tău şi împăratului puterilor te arăţi, dănţuind împreună cu mucenicii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Trimis a fost de demult lui Isaia cărbune, care, fiind scos cu cleştele de serafim, s-a atins de dânsul şi păcatele i-a iertat; iar cleştele tu eşti, Fecioară, care ai purtat Cărbunele cel dumnezeiesc, întru iertarea păcatelor omeneşti.

Cântarea a 9-a

Irmos: Tot neamul omenesc să salte cu duhul, fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să strige: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ostaş adevărat al mărturisirii lui Hristos ai fost, Sfinte Ioane şi pierzător vicleşugului celor fără de Dumnezeu; pentru aceea şi acum cu rugăciunile tale pierde semeţia păgânească, supunând-o sub picioarele poporului nostru drept-credincios.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

De a şi fost zdrumicată carnea sfântului tău trup, de s-a şi vărsat sângele tău, dar îngrozirile ce veneau asupra ta nu te-au supus. Drept aceea cu puterea ta ruşinează pe cei ce se scoală asupra noastră şi biruitor arată pe poporul nostru.

Stih: ***Sfinte mare mucenice Ioan, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfărâmă arcul păgânilor, nebiruitule ostaş, al celor ce se pornesc cu nedreptate asupra moştenirii tale, pe care iubind-o ţi-ai ales-o ţie şi întăreşte pe poporul nostru, ca şi noi cu linişte şi cu pace să petrecem.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cei care am dorit după luminată şi cinstită pomenirea ta, am luat şi am sărutat bucurându-ne cu duhul şi săltând ne rugăm, fericite: locul acesta şi poporul, unde ai voit a fi prea mărit, păzeşte-l nevătămat, dimpreună cu poporul nostru, cel drept-credincios.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe care toţi proorocii în multe chipuri L-au vestit, prin tine, Născătoare de Dumnezeu, am văzut pe Dumnezeu Cel desăvârşit, care S-a Întrupat pentru noi şi a mântuit pe oameni de blestemul strămoşesc, roagă-L ca şi noi cu rugăciunile tale să scăpăm de veşnica gheenă.

Sedelna, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Râvnitor ai fost înţelepciunii, care este comoara bunătăţilor, din care ai şi gustat dumnezeiasca cunoştinţă. Drept aceea spre cele trecătoare fiind silit, către lupte cu nevoinţă ai stat, răni mucenicești luând, trupului zdrobire şi vărsare de sânge şi acum petreci întru lumina cea negrăită cu mucenicii. Pentru aceea strigăm ţie: Roa-

gă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de păcate să dăruiască celor ce cu credinţă se închină sfintelor tale moaşte.

Iar de va fi Post:

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţe-lepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Gândesc la judecată şi mă tem, de întrebarea cea înfricoşătoare mă cutremur, de răspunsul Judecătorului mă spăimântez şi mă îngrozesc de chin şi de durerea focului, de întunericul iadului şi de scrâşnirea dinţilor, de viermele cel neadormit. Vai mie, ce voi face când se vor pune scaunele şi cărţile se vor deschide şi faptele se vor vădi? Atunci, Stăpână, ajutătoare mie să-mi fii şi folositoare prea fierbinte, că pe tine te am nădejde eu netrebnicul robul tău.

Sinaxar

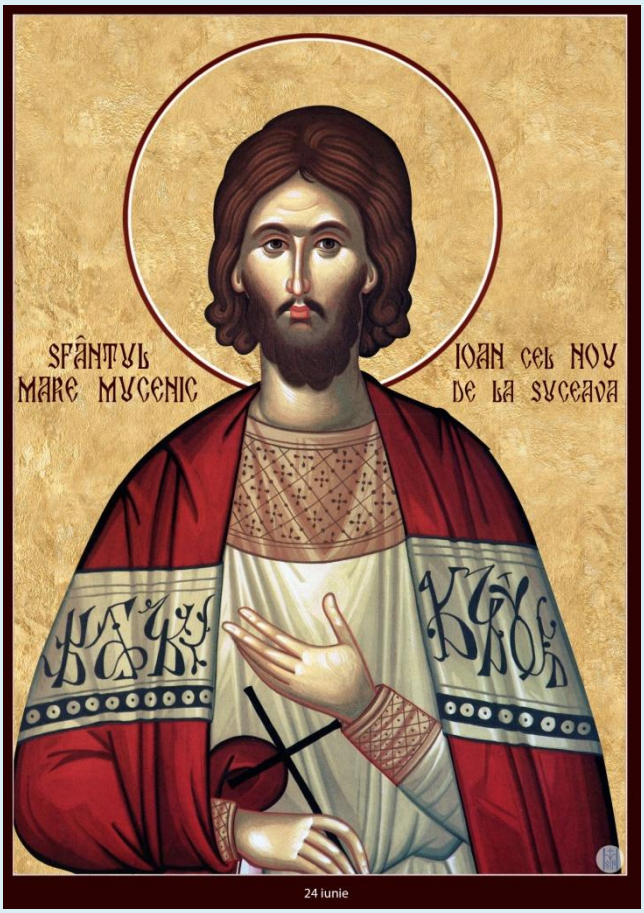

Întru această zi, Sfântul noul mucenic Ioan de la Suceava care a mărturisit la Cetatea Albă, la anul o mie trei sute treizeci şi doi, care de sabie s-a săvârşit.

Stih: Ioane fericite dând tu puţin sânge cu adevărat.
Cerească împărăţie ţi-ai cumpărat.
Căci târârea capului şi tăierea lui ai suferit,
Şi nouă mult chinuitul tău trup ne-ai hărăzit.
Care este al Moldovei odor prea mare,
Şi lumii acoperământ şi zid prea tare.
În a doua zi a lui iunie pe Ioan cel lăudat,
Mână spurcată, ucigaşă de Hristos, l-a tăiat.

Acest Sfânt mucenic Ioan, a fost cu neamul din strălucita şi marea cetate Trapezonda. Care lângă mare vieţuirea având, şi pe la multe cetăţi era înotând, şi negustătorie multă făcând.

Iar odinioară înotând el în corabie, şi adeseori văzându-l pe dânsul, vrăjmaşul diavol rugându-se lui Dumnezeu şi postindu-se, şi pe cei ce pătimeau de boli în corabie, miluindu-i şi mângâindu-i, pizmuindu-l, a ridicat asupra lui pe stăpânul corabiei care era de eresul latinesc, şi foarte nemilostiv, cumplit şi fără de omenie, vrând ca să-i împiedice lui calea mântuirii şi din credinţa cea întru Hristos să-l despartă. Deci a început Sfântul Ioan cu dânsul pe mare în corabie mergând a se prici pentru credinţă.

După aceasta au ajuns la Cetatea Albă, ce este în ţara Moldovei, fiind atunci partea aceea stăpânită de turci; şi intrând în cetate acel rău credincios corăbier, a spus ighemonului cetăţii aceleia zicând: Este, o ighemoane, un bărbat care a venit aici cu mine, şi voieşte a se lepăda de părinteasca lui predanie, şi de credinţa lui creştinească a se înstrăina, şi la credinţa voastră a se apropia, şi predaniilor voastre părtaş prea ales voieşte a fi, pentru care şi cu multe jurăminte s-a făgăduit mie, înotând pe mare. Pentru aceasta în grabă să faci pentru dânsul punerea la cale, ca să primeşti mare laudă, fiindcă este prea slăvit între cei întâi boieri ai cetăţii Trapezondei.

Acestea ighemonul auzindu-le, cu bucurie a şezut la judecată, poruncind să cheme pe mucenicul cu cinste.

Şi dacă a stătut sfântul înaintea ighemonului, a zis ighemonul către dânsul: Destule am auzit pentru tine, că voieşti a te apropia la credinţa noastră, fiindcă a noastră credinţă de cei cinstiţi cu cugetul se atinge, iar pe credinţa voastră cea creştinească, şi vrednică de râs să o laşi, şi predaniile şi legile acelora cu luminat glas înaintea acestei adunări de noroade să le blestemi, ca şi alţii să se înveţe. Prea măreşte pe luminatul soare, şi dă cinste aceluia, şi luceafărului ce răsare înaintea lui, şi jertfe să aduci lor, pentru care mare cinste şi boierie vei primi de la împăratul.

Iar Ioan cel îndrăzneţ cu duhul, a răspuns ighemonului: Să nu fie mie a mă lepăda de Hristosul meu, însuşi Ziditorul soarelui acestuia, pe care tu, întru înşelăciune ţinut fiind, cinsteşti făptura ca pe Dumnezeu, pe cinstea lui Dumnezeu aducându-o fără de minte făpturii. Deci lasă, rogu-te ighemoane, înşelăciunea necredinţei sufletului tău ce zace întru tine, şi primeşte haina dumnezeiescului Botez, care mai mult decât soarele străluceşte, şi crede întru Domnul nostru Iisus Hristos. Căci soarele este făcut în a patra zi, cum dară de crezi în făptură?

Aceste cuvinte muncitorul auzindu-le, s-a aprins de mânie, şi a poruncit să întindă pe mucenicul la pământ, şi cu toiege ghimpoase fără de milostivire să-l bată, iar sosind seara, a poruncit să lege pe sfântul cu două lanţuri, şi să-l arunce în temniţă

până dimineaţa. Iar a doua zi dimineaţa a şezut muncitorul şi judecătorul acel cu chip de fiară la judecată, şi a poruncit să aducă pe mucenicul.

Şi stând înaintea lui sfântul cu faţa luminată şi cu suflet vesel, s-a minunat muncitorul de strălucirea feţei lui, şi a început cu multă măgulire a îndemna pe mucenicul. Iar sfântul nici cât de puţin de aceasta băgând seamă, a răspuns muncitorului: Creştin sunt.

Deci muncitorul ca o fiară răcnind, a poruncit îndată să întindă pe mucenic la pământ şi mai cumplit să-l bată. La care slugile se schimbau bătând pe sfântul, iar sfântul şoptind cu buzele, făcea rugăciuni.

După aceasta a poruncit să lege pe mucenicul de coada unui cal neînvăţat şi sălbatic, şi unul din ostaşi să încalece pe el şi pe uliţele cetăţii cât va putea calul să alerge; şi aceasta făcându-se, târât a fost sfântul prin toată cetatea.

Iar un oarecare jidov batjocorind pe mucenicul, a luat o sabie şi ajungând pe sfântul îndată i-a tăiat capul; şi aşa s-a despărţit capul de la trup, lăsându-l să zacă la locul acela trupul sfântului împreună cu capul nebăgat în seamă. Şi nimeni din creştini nu îndrăznea a se atinge de moaştele mucenicului.

După aceasta în noaptea aceea multe făclii asupra moaştelor sfântului mucenic s-au văzut arzând şi trei bărbaţi luminaţi cântau cântări negrăite, cădindu-l, şi un stâlp de foc asupra trupului mucenicului se vedea; această minune mulţi o au văzut.

Iar un oarecare din jidovi a cărui casă era aproape de mult-pătimitorul trup; socotind că preoţii creştineşti voiesc a-l lua, şi îngropării a-l da, a luat un arc cu săgeată şi întinzându-l a voit să săgeteze pe unul dintr-înşii. Iar arcul şi săgeata lui s-au lipit de mâinile lui, şi aşa toată noaptea a petrecut. Iar făcându-se ziuă, minunaţii aceia bărbaţi şi făcliile, nevăzute s-au făcut.

Deci oameni de toată vârsta se adunau ca să vadă pe ticălosul acela săgetător, iar el tuturor cele ce i s-a întâmplat le spunea chiar nevrând. Apoi şi scăpare de pedeapsa sa a primit.

Şi înştiinţându-se de această minune muncitorul şi foarte temându-se, a poruncit creştinilor să îngroape trupul sfântului, iar ei luându-l, l-au îngropat la loc cinstit.

După acestea latinul acela, care a dat pe sfântul la muncire, a voit ticălosul să-l fure, şi în patria sa să-l ducă. Deci într-una din nopţi venind cu ai săi, şi săpând locul, voia să ia moaştele.

Însă în aceiaşi noapte s-a arătat mucenicul lui Hristos, Ioan, preotului bisericii aceleia, zicându-i: Scoală degrab şi aleargă la biserică, că voiesc să mă fure. Şi îndată preotul sculându-se cu grăbire a alergat la locul acela, şi a aflat mormântul săpat şi trupul sfântului puţin de nu a fost luat. Apoi chemând pe poporul cel ortodox i-a spus cele ce se făcuse, şi toţi au dat slavă lui Dumnezeu cel ce prea măreşte pe sfinţii săi. După aceasta a pus cinstitele moaşte ale sfântului în sfântul altar aproape de sfânta masă, şi acolo a petrecut mai mult de şaptezeci de ani, şi neîncetat se arăta ziua şi noaptea feluri de vedenie asupra trupului mucenicesc.

Deci a venit aceasta la auzul bine credinciosului şi de Hristos iubitorului marelui domn Alexandru cel bun, cel ce stăpânea atunci toată Moldo-Vlahia şi partea mării aceleia, care iubitor de mucenici fiind împreună cu sfatul prea sfinţitului arhiepiscop şi mitropolit Iosif cel ce ocârmuia atunci biserica, îndată a trimis boieri cu destulă oaste la Cetatea Albă. Iar ei cu grăbire şi mare cinste au adus la dânsul sfintele moaşte ale mucenicului; şi primindu-le cu vrednică cinste dimpreună cu toţi măriţii săi boieri, şi cu mitropolitul şi cu tot clerul şi poporul, le-au pus în sfânta Mitropolie în Suceava la luminatul său scaun, care era într-acea vreme cetate domnească de scaun a Moldovei, unde feluri de tămăduiri face sfântul, încât şi până astăzi de la mormântul său se dau tămăduiri tuturor celor ce aleargă la dânsul cu credinţă.

Iar după o vreme mutându-se domnia şi Mitropolia din Suceava în Iaşi, s-au mutat şi sfintele moaşte. Iar la anul o mie şase sute optzeci şi şase pentru risipirea ce se socotea a fi, şi prăpădenia acestor ţări, s-au mutat sfintele moaşte din Iaşi în ţara leşească cu bunăvoirea craiului Ioan Sobieschi, care se afla atunci cu oştile sale în Moldova, mergând împotriva tătarilor cu sfatul bine cinstitorului domn Constantin Cantemir, care al doilea an avea întru domnie, şi al tuturor boierilor, de Dositei mitropolitul, până ce se vor alina tulburările. Iar întoarcerea acestor sfinte moaşte a fost la anul o mie şapte sute optzeci şi trei, prin dumnezeiască pronie, care s-a făcut de împăratul Iosif al Austriei, prin rugămintea episcopului de Rădăuţi, Dositei.

A pătimit sfântul acesta pentru Hristos, la anul o mie trei sute treizeci şi doi, cu treizeci de ani mai-nainte de venirea lui Dragoş, întâiul domn al Moldovei. În Moldova s-au adus sfintele lui moaşte, cu alaiul domnesc la anul o mie patru sute doi, de bine credinciosul Alexandru voievod, întru al doilea an al domniei sale, iar în ţara leşească s-au mutat de Dositei mitropolitul, cu alai crăiesc, la anul o mie şase

sute optzeci şi şase. De acolo s-a întors cu alai împărătesc, la anul o mie şapte sute optzeci şi trei. În ţara leşească a petrecut nouăzeci şi şapte de ani.

Pentru rugăciunile purtătorului tău de chinuri, Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Vezi: Cel ce va voi a şti mai pe larg cele pentru sfântul acesta, să caute la vieţile Sfinţilor, în luna lui iunie în două zile, unde este scrisă viaţa, şi pentru aducerea moaştelor foarte pe larg şi acolo să citească.